

عنوان مقاله:

تزئینات معماری اسلامی در دوره صفوی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی کریمخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

سودا زارعی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

خلاصه مقاله:

معماری اسلامی بعنوان یکی از موفق ترین شیوه های معماری در تاریخ معماری جهان قابل بازشناسی است، معماری اسلامی شیوه ای از معماری می باشد که تحت تاثیر فرهنگ اسلامی بوجود آمده و همان گونه که از نام آن نیز بر می آید این گونه از معماری شامل معماری گستره ای از جهان اسلام می شود که معماری این کشورها تحت تاثیر ایدیولوژی اسلام دارای برخی ویژگی های مشترک شده اند. بدون شک یکی از درخشان ترین دوره های هنری ایران پس از اسلام دوره صفوی می باشد، معماری ایرانی در دوره اسلامی پیش از دوره معاصر به چهار سبک خراسانی، رازی، آذری و اصفهانی تقسیم می گردد که به سبک یا شیوه معماری دوره صفوی سبک اصفهانی نیز اطلاق می گردد و دوره حکومت شاه عباس صفوی دوره طلایی سبک اصفهانی محسوب می گردد. شکوه و زیبایی معماری ایران به ویژه در دوره اسلامی، به تزیین و آرایش آن وابسته بوده است. هنرهای والای اسلامی از هنرهای تزیینی و کاربردی گرفته تا احداث بزرگ ترین بن اهای مذهبی اهمیت و اعتبار ویژه ای داشته است. تزییناتی چون آینه کاری، آجرکاری، گچ بری، کاشی کاری، حجاری، منبت کاری و نقاشی در سراسر دوران اسلامی رواج داشته و در هر دوره ای با توجه به امکانات آن روزگاران پیشرفت کرده است از این رو حد اعلا این تزیینات را می توان در بناهای دوره صفوی مشاهده کرد. طی پژوهش حاضر به بررسی تزیینات و آرایه های دوره صفوی خواهیم پرداخت و روش تحقیق بلحاظ هدف کاربردی و ماهیت روش تاریخی توصیفی خواهد بود، همچنین اطلاعات مورد نیاز از طریق مطالعات کتاب خانه ای و منابع موجود جمع آوری شده است.

کلمات کلیدی:

تزئینات، نقوش اسلیمی، معماری اسلامی، دوره صفوی، سبک اصفهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710302>

